

Nr 573

Av fru **Ekendahl** och fru **Skantz**, *angående riktlinjerna för barnstugornas verksamhet.*

(Lika lydande med motion nr 461 i Första kammaren)

Barnstugeverksamheten — dvs. daghem, fritidshem och lekskolor — har vuxit ut under 1960-talet. Antalet platser inom respektive verksamhetsform är för närvarande ca 20 000, 4 500 och 32 000 (= 64 000 barn i lekskolor). 88 500 barn vistas med andra ord f. n. i barnstuga, och utbyggnadstakten är enligt gjorda beräkningar stigande, vilket kan konstateras med tillfredsställelse, eftersom behovet av platser är så oerhört stort.

Socialstyrelsen, som är tillsynsmyndighet för verksamheten, har utfärdat riktlinjer för verksamhetens bedrivande. Dessa riktlinjer är när det gäller barnstugans utformning och inredning ganska detaljerade. När det gäller barnstugans inre arbete är riktlinjerna inte särskilt omfattande. Viss forskning om än i blygsam omfattning bedrivs av barnpsykologiska forskningsinstitutet vid lärarhögskolans i Stockholm pedagogisk-psykologiska institution. Vissa enskilda initiativ till forskning har förekommit på senare tid. Sålunda har tre akademiker i Lund under år 1967 presenterat en studie om »Daghemsbarn och hemuppfostrade barn». Någon utredning av större format omkring dessa frågor har egentligen inte ägt rum i vårt land. Familjeberedningen berörde problematiken om barnstugans inre arbete i sitt betänkande »Barnstugor, barnavårdsmannaskap, barnolycksfall» SOU 1967: 8.

Allteftersom barnstugeverksamheten byggs ut i allt snabbare takt, där den yttre ramen blir föremål för rationalisering genom seriebyggda stugor m. m., vore det önskvärt om även inriktningen av barnstugans inre arbete bleve föremål för en mera omfattande utredning. Både i press och i debatter ifrågasätts ibland värdet av barns vistelse i daghem, lekskola eller fritidshem. Är vistelsen ett positivt eller negativt element i barnens personlighetsutveckling? Är ett ökat öppethållande på daghemmen något som kommunerna bör överväga? Sådana och liknande frågor möter oss och får ofta stå obesvarade, eftersom det hittills finns så litet material. En annan frågeställning man kan göra är: Är dagens barnstuga utformad för dagens barn? Har vi de rätta gruppindelningarna? Är pedagogiken den rätta? Är pedagogiken densamma i daghem som lekskola? Likaväl som skolan har genomgått en reformering i anslutning till tidens krav är kanske barnstugan mogen för

samma förvandling. Om en ändring av verksamheten är nödvändig för detta automatiskt med sig en översyn av förskollärarnas utbildning.

Med tanke på den snabba utvecklingstakten när det gäller barnstugorna och den betydelse som forskare anser att just förskoleåren har för en människas daning vore det önskvärt om barnstugeverksamhetens inre arbete bleve föremål för en ingående och allsidig översyn.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta bemyndiga Kungl. Maj:t att tillsätta en utredning med uppgift att utforma riktlinjer för den moderna barnstugans inre verksamhet.

Stockholm den 26 januari 1968

Sigrid Ekendahl (s)

Anna-Greta Skantz (s)